

BANCNOTE ROMÂNEȘTI AFLATE ÎN COLECȚIA MUZEULUI DE ISTORIE SIGHIȘOARA (I)

Mircea-Radu Iacob

„Moneda de hârtie” apare în secolul al XIII – lea în Veneția, apoi în 1609 este folosită de către Banca de Amsterdam, de Banca de Hamburg în 1629 și de Banca de Rotterdam în 1635. În Canada apar în secolul al XVII – lea „bancnote” făcute din cărți de joc cu semnătură și sigiliu, pe atunci colonie franceză. Banca Angliei este înființată în 1694, fiind prima bancă în care emisiunea biletului de bancă se face pe bază de depozit. Deea de a folosi pentru prima dată bilete de bancă drept bilet reprezentativ recunoscut oficial în 1656, când ia ființă Banca din Stockholm i se atribuie bancherului suedez Johan Palmstruk.¹

În Principatele Române Unite la 12 aprilie 1867 este promulgată „Legea pentru instituirea unui nou sistem monetar național și pentru fabricarea monetelor naționale”. Acest act normativ prevedea la articolul 1 următoarele: „se adoptă un sistem monetar zecimal astfel precum există în Franța, Italia, Belgia și Elveția, cinci grame argint, din care 835 din 1000 argint fin și 165 din 1000 aliaj, compun unitatea monetară a României sub denumirea de leu”. La articolul 3 erau prevăzute valoarea monedelor și materialele din care urmau acestea să fie bătute și anume: piese de aur de 5, 10 și 20 de lei; piese din argint de 50 bani, 1 și 2 lei și piese din aramă de 1, 2, 5 și 10 bani.

Aplicarea legii din 1867 nu a rezolvat însă problema resurselor financiare necesare statului român. „Resursele fiscale, limitate în marea lor majoritate la dările plătite de o țărănie neconsolidată economică și de o pătură încă subțire de meseriași și comercianți, completate în slabă măsură de veniturile din activitatea

¹ George Buzdugan, Octavian Luchian, Constantin C. Oprescu *Monede și bancnote românești*, Editura Sport-Turism, București, 1977, p. 321

statului (căi ferate, poștă și telegraf, domeniile statului, monopolouri, ș.a.), se dovedeau insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor crescânde ale aparatului de stat. La această situație internă se adăuga și situația de criză din plan extern, izbucnirea „crizei orientale” determinând autoritățile române să ia măsuri în privința înarmării, în perspectiva participării la conflict. În aceste condiții era practic imposibilă contractarea unui împrumut pe piețele externe. Singurele soluții pe care guvernul de la București le putea adopta erau fie sporirea presiunii fiscale, fie emiterea unei hârtii de valoare. S-a optat pentru cea de a doua variantă, în 1877 fiind emise biletele ipotecare, considerate a fi primele bancnote românești. Tipărirea lor s-a efectuat la Paris, în atelierele Băncii Franței, din partea Guvernului român pentru a supraveghea această acțiune este desemnat Emil Costinescu, iar mai apoi Eugeniu Carada. Experiența tipării biletelor ipotecare va fi extrem de utilă pentru Eugeniu Carada, în perspectiva emiterii bancnotelor Băncii Naționale a României, începând cu anul 1881.²

De-a lungul timpului au mai existat câteva încercări de constituire a unui institut de emisiune, toate însă nefinalizate din motive obiective.

După cucerirea independenței de stat a României în 1877 și recunoașterea internațională a acestui act nu mai exista nici o piedică în calea înființării unei bănci naționale. Astfel la 27 februarie 1880 este depus la Adunarea Deputaților un „Proiect de lege pentru înființarea unei bănci de scompt și circulațiune”. Se spune că deputații însărcinați cu alcătuirea documentului luaseră în considerare două proiecte anterioare, primul aparținând lui D.P. Mavrogheni, fost ministru de finanțe conservator din anul 1874, iar cel de-al doilea lui Pană Buescu deputat liberal, din anul 1877.

² Mugur Isărescu, Surica Rosentuler, Sabina Marițiu, Romeo Cîrjan *125 de ani de la prima emisiune de bancnote a Băncii Naționale a României*, Seria: Bancnotele României 1, Editura Banca Națională a României, București, 2006, p.10.

Conform actului normativ adoptat, la 17 aprilie 1880, Banca Națională a României avea dreptul de a emite bilete de bancă la purtător. Noua instituție se înființa pentru 20 de ani, iar capitalul subscris era de 30 de milioane de lei, din care 10 milioane reprezentau participarea statului român, restul de 20 de milioane fiind depuși prin subscripție publică. Capitalul trebuia să fie împărțit în 60 000 de acțiuni nominative sau la purtător în valoare de 500 de lei fiecare. Patru acțiuni reprezentau un vot în Adunarea generală a băncii, nimeni neavând dreptul la mai mult de 10 voturi, indiferent de numărul acțiunilor sale. Legea stabilea operațiunile pe care noua instituție le putea efectua, prevedea că banca să fi administrată de un guvernator și de șase directori care formau Consiliul de administrație și cerea să fie supravegheată de un consiliu alcătuit din șapte cenzori. Toți membrii conducerii băncii trebuiau să fie cetățeni români, guvernatorul fiind numit în această funcție pe o perioadă de cinci ani. De asemenea, pe lângă sediul central de la București se mai deschideau încă patru sucursale: una la Galați, una la Brăila, una la Iași, iar cea de a patra la Craiova.³

Prin „Statutele Băncii Naționale a României” care au fost promulgate la 25 mai 1880, se prevedea faptul că citez: „forma biletelor de bancă, modul de emisiune și cantitatea pentru fiecare categorie se vor fixa de către Consiliul General al Băncii. Biletele vor fi de 20, 100 și 1 000 de lei. Se vor putea crea și tipuri intermediare de 50 și 500 de lei”. Banca urma să aibă o rezervă metalică de aur la nivelul unei treimi din suma valorii biletelor emise.

Proporțiile în care urmau să fie puse în circulație bancnotele primele emisiuni a Băncii Naționale a României, era în felul următor: 25 la sută trebuiau să constituie bancnotele de 20 de lei și cele de 50 de lei, luate împreună, 45 la sută bancnotele de 100 de lei și 30 la sută bancnotele de 500 de lei sau cele de 1 000 de lei luate împreună.

³*Ibidem*, p. 17.

În schimbul acordării privilegiului de emisiune statul solicita băncii să își asume, printre altele, obligația de a retrage de pe piață, în cel mult patru ani, toate biletele ipotecare existente.

Primul sediu al Băncii Naționale a României s-a aflat în clădirea Senatului, dar lipsa unui spațiu adecvat pentru instalarea unei imprimerii de bilete i-a determinat pe conducătorii instituției, să hotărască la 24 iulie 1880 mutarea în clădirea Creditului Funciar Rural, din strada Colței, Nr. 21. Operațiunea imprimării biletelor de bancă s-a dovedit a fi însă extrem de complicată și migăloasă.

Eugeniu Carada într-un raport din data de 2/14 iulie 1880 arăta demersurile pe care le-a făcut, pe lângă Banca Franței pentru executarea sitelor de filigran necesare în procesul de fabricare a hârtiei viitoarelor bancnote românești.

După multe încercări și discuții despre cum ar trebui să fie executate biletele de bancă, pâna la urmă în iulie 1880 se finalizează pânza de încercare a biletului de 20 de lei. Carada hotărăște să adopte pentru bancnotele românești, aceeași culoare care era folosită în acel moment și de Franța, Itali sau Belgia și anume albastru de cobalt. Încă din 1882 Banca Națională a României retrage de pe piață, cea mai mare parte a biletelor ipotecare emise în anul 1877. Din cauza moșiilor ipotecate, pe care statul nu a reușit să le vîndă până în anul 1885, statul nu a reușit să răscumpere aceste bilete. Din această cauză se încheie o convenție între Ministerul de Finanțe și Banca Națională a României, prin care se prelungește termenul de rambursare a biletelor ipotecare, de la 12 iunie 1885 la 30 iunie 1912.⁴

În decembrie 1888 este votată Legea privind retragerea definitivă și desființarea biletelor ipotecare, după această dată nemaexistând decât bilete emise de Banca Națională a României.

Prima bancnotă emisă de către Banca națională a României a fost cea de 20 lei, conducerea băncii centrale hotărând să imprime 100 000 bilete de 20 lei.

⁴ *Ibidem*, p. 20.

În 28 februarie 1881, Consiliul General hotărăște suplimentarea biletelor de bancă aflate în circulație, însărcinându-l pe Emil Costinescu directorul de atunci al Serviciului Fabricării și Contabilității Biletelor cu imprimarea următoarelor bancnote: 150 000 bilete de 20 de lei, 50 000 bilete de 100 de lei și 25 000 bilete de 1000 lei.

Desenul pentru bancnotele Băncii Naționale a României au fost executate, de către arhitectul francez Georges Duval, cel cu care guvernul român colaborase și la biletele ipotecare. Gravura biletelor a fost făcută de către Paul Dujardin, care și el mai colaborase înainte cu guvernul român la biletele ipotecare.⁵

Din cauza falsificării bancnotelor de 20 de lei și a uzurii foarte ridicate, se propune de către Emil Costinescu în adoptarea unei noi tehnici de imprimare a bancnotelor și anume tipărirea policromă.

La 14 martie 1896 Consiliul General al Băncii Naționale a României aprobă emiterea noului tip de bancnotă de 20 lei. Viața bancnotei fiind destul de scurtă, Banca Națională a României punând în circulație între 1896 și 1908 doar opt emisiuni.

Consiliul General al Băncii Naționale a României, hotărăște la 26 februarie 1909 imprimarea unui alt tip de 20 lei, iar la 14 mai și 20 mai tipărirea noilor bancnote de 100 lei respectiv 1 000 lei.⁶

Bancnotele oglindesc situația politică și economică (crize-inflații), precum și eventuale evenimente de seamă din viața unui stat sau chiar numai din viața unei comunități mai restrânse.

Bancnotele descrise mai jos sunt emise în diferiți ani după cum urmează: 1924, 1938, 1941, 1944, 1946 și 1947. Descrierea bancnotelor cuprinse în perioada

⁵ *Ibidem*, pg 59.

⁶ Mugur Isărescu, Surica Rosentuler, Sabina Marițiu, Romeo Cîrjan, *Emisiunile de bancnote ale Băncii Naționale a României în perioada 1896-1928*, Seria: Bancnotele României 2, Editura Banca Națională a României, București, 2007, pg. 21

1924-1947, am realizat-o din cauza lipsei în patrimoniu a celor mai vechi bancnote românești și anume bancnotele ipotecare.

Rumänische Banknoten in der Sammlung des Schäßburgers Geschichtsmuseums (I)

(Zusammenfassung)

Während des XIII-ten Jahrhunderts erschien in Venedig die erste Banknote („Papier-Münze“), 1609 wurde diese von der Bank in Amsterdam, 1629 in Hamburg, 1635 von der Bank in Rotterdam eingeführt.

Der schwedische Bankier Palmstuck soll im Jahre 1656 erstmals diese Bank-Noten, als gültige Zahlungsmittel verwendet haben.

Am 12. April 1867 wird das „Gesetz zu der Einführung eines neuen nationalen Währungssystems und zur Herstellung nationaler Moneten“ angenommen.

Nach vielen Versuchen und Auseinandersetzungen betreffend die Art und Weise in welcher diese Bank-Billets angefertigt werden sollten, wird letztendlich im Juli 1880 das Entwurf des 20 Lei Billets fertig gestellt.

Dezember 1888 wird das Gesetz für das endgültige einziehen und aufheben der Hypothek-Billets, nach diesem Datum, existierten nur noch die von der Rumänischen Nationalbank ausgegebenen Billets.

Banknoten widerspiegeln die Politische- und Wirtschaftslage (Krisen - Geldentwertung), sowie gewisse bedeutungsvolle Ereignisse aus dem Leben eines Staates, oder auch nur einer kleineren Gemeinschaft.

Schlüsselworte: Banknote, Umlauf, Rumänien, Hypothek-Billet, Bank-Billet.

Cuvinte cheie: bancnote, circulație, România, bilete ipotecare, billet de bancă.

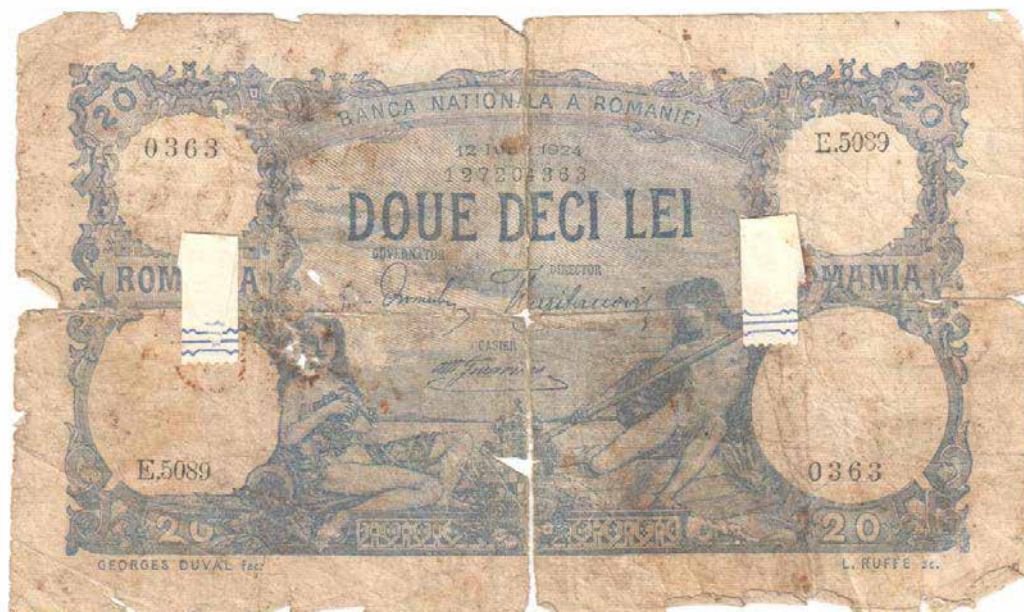

Fig. 1

Fig. 1 Descriere

NR. INV. 4848

Dimensiune 162 x 100 mm.

Hârtie: albă.

Filigran: „Traian” orientat spre dreapta, respectiv „Traian” orientat spre stânga.
Deasupra „20”

Desenator: Georges Duval.

Gravor: Leon Ruffe.

Descriere Avers:

Fond: hașuri liniforme de culoare albastru-violet.

Tipăritura: chenar din linii drepte în partea de jos, deasupra ornamente vegetale. Lateral stânga-dreapta câte două medalioane albe cu filigran. În părți, între medalioane inscripția „ROMANIA”. În colțurile de sus, în poziție oblică, valoarea „20”, iar jos sub medalioane „20”, în poziție normală. În câmp stânga și dreapta, sprijinite de cele două medalioane, două fete reprezentând alegoric agricultura respectiv pescuitul. Într-un chenar frontal „BANCA NATIONALA A ROMANIEI” în câmp ziua, anul și luna emiterii de culoare albastră și numărul de control de culoare neagră. În centru, în câmp valoarea nominală „DOUE DECI LEI”, dedesubt funcțiile guvernator, director și casier și semnăturile toate de culoare albastră. În partea de jos stema țării. În colțuri, seria și numărul dispuse în diagonală de culoare neagră. În afara chenarului în partea de jos: Georges Duval fec. și L. Ruffe sc de culoare albastră.

Descriere Revers:

Fond: ca mai sus

Tipăritura: chenarul ca mai sus. Lateral stânga și dreapta câte două medalioane albe cu filigran. Între ele valoarea „20”. Într-un chenar frontal „BANCA NATIONALA A ROMANIEI”. Deasupra în câmp valoarea nominală „DOUE DECI LEI”. În centrul câmpului un vultur în zbor spre stânga având în cioc o cruce, iar în gheare ținând stema țării. Dedesubt peisaj, râu cu plute și textul penalității dispus pe două rânduri „FALSIFICATORII ACESTOR BILETE SI ACEIA CARI VOR FI INTREBUINȚAT BILETE FALSE, SAU LE VOR FI INTRODUS | ÎN ȚARA SE VOR PEDEPSI CU INCHISOARE DE LA 5 PANA LA 10 ANI, CU INTERDICȚIUNE ȘI AMENDA, CONF. ART. 117 C. P.”. În afara chenarului în partea de jos: Georges Duval Fec. și L. Ruffe sc

Fig. 2

Fig. 2 Descriere

NR. INV. 4852

Dimensiune 205 x 115 mm.

Hârtie: albă

Filigran: „Traian” în profil spre stânga.

Desenator: Clement Serveau

Gravor: Rita

Descriere Avers:

Fond: roz-bleu-albastru-violet,

Tipăritura: chenar ornamentat cu frunze de stejar, având în colțurile din stânga și dreapta sus valoarea „500”, frontal în chenar „BANCA NATIONALA A ROMANIEI”. Dedesubt numărul de control de culoare neagră. În Centru medalion rotund alb, cu filigran. Deasupra medalionului valoarea nominală în semicerc „CINCI SUTE LEI”. În stânga și în dreapta medalionului funcțiile de guvernator și casier central și semnăturile de culoare neagră. Jos încadrând medalionul de o parte și de alta două țărăncuțe stând pe un postament, cea din stânga toarce, iar cea din dreapta alăptează. Dedesubt de medalion ziua, luna, anul de emisie de culoare neagră. În colțuri seria și numărul, de culoare neagră dispuse în diagonală. În colțul din stânga jos „CLEMENT | SERVEAU”. În colțul din dreapta jos snop de grâu și seceră și „RITA”.

Descriere Revers:

Fond: culorile ca mai sus, desen peisaj de munte și castelul Peleş din Sinaia.

Tipăritura: chenarul cu motive naționale, având în colțurile din stânga și dreapta sus valoare „500”. În centru medalion rotund alb, cu rama ornamentată, cu filigran, având deasupra stema țării. Într-un chenar frontal „BANCA NATIONALA A ROMANIEI”. În stânga medalionului două țărânci cu sape pe umeri, în dreapta peisaj cu sonde. Textul penalității dispus pe patru rânduri „FALSIFICATORII ACESTOR BILETE SI ACEIA CARI VOR FI | INTREBUINȚAT BILETE FALSE, COMPLICII LOR, PRECUM | ȘI ACEI CARI VOR FI INCERCAT A COMITE ASEMENEA | FAPTE VOR FI PEDEPSIȚI CONFORM LEGILOR PENALE”. În afara chenarului în partea de jos stânga „CLEMENT SERVEAU FEC.” și dreapta „EUGÈNE GASPE sc.”.

Fig. 3

Fig. 3 Descriere

Nr. INV. 4853

Dimensiune 165 x 90 mm.

Hârtie: albă, latura stângă tăiată după o linie ondulată

Filigran: „BNR” în lanț.

Descriere Avers:

Fond: albastru, desen arabescuri și lini ondulate

Tipăritura: chenar cu motive naționale dublat în interior cu desene arabescuri. Frontal în chenar „BANCA NATIONALA A ROMANIEI” de culoare albastră. Dedesubt valoarea nominală în semicerc „CINCI MII LEI” tot de culoare albastră. În stânga sus medalion rotund, cu chipurile lui Traian și Decebal accolate, orientate spre dreapta. În mijloc stema țării, de culoare albastră. Dedesubt funcțiile guvernator și casier central, semnăturile tot de culoare albastră. Ziua, luna și anul emiterii tot de culoare albastră. În stânga jos și dreapta sus, seria și numărul de culoare roșie. Dedesubt în chenar valoarea „5000”.

Descriere Revers:

Fond: albastru, desen arabescuri.

Tipăritura: chenarul cu desen arabescuri. În chenar rotund „ROMANIA”, dedesubt valoarea „5000”. În stânga medalion alb cu filigran „BNR”. Dedesubt în prim plan: un ciorchine de strugure, grup de utilaje tehnice, cărți, instrumente muzicale, paletă de pictură, mască teatrală, vioară, întretăiate de monograma „BNR”. În planul doi, în stânga sondă petroliferă și două case, în dreapta țaran cu plugul la arat. În fundal la stânga aspect portuar cu silozuri, rezervoare, tren și vapor. La orizont soarele răsărind. Jos în chenar textul penalității dipus pe trei rânduri „FALSIFICATORII ACESTOR BILETE, ACEI CARI VOR FI INTREBUINȚAT BILETE | FALSE, COMPLICII LOR, PRECUM ȘI ACEI CARI VOR FI INCERCAT A COMITE | ASEMENEA FAPTE VOR FI PEDEPSIȚI CONFORM LEGILOR PENALE”.

Fig. 4

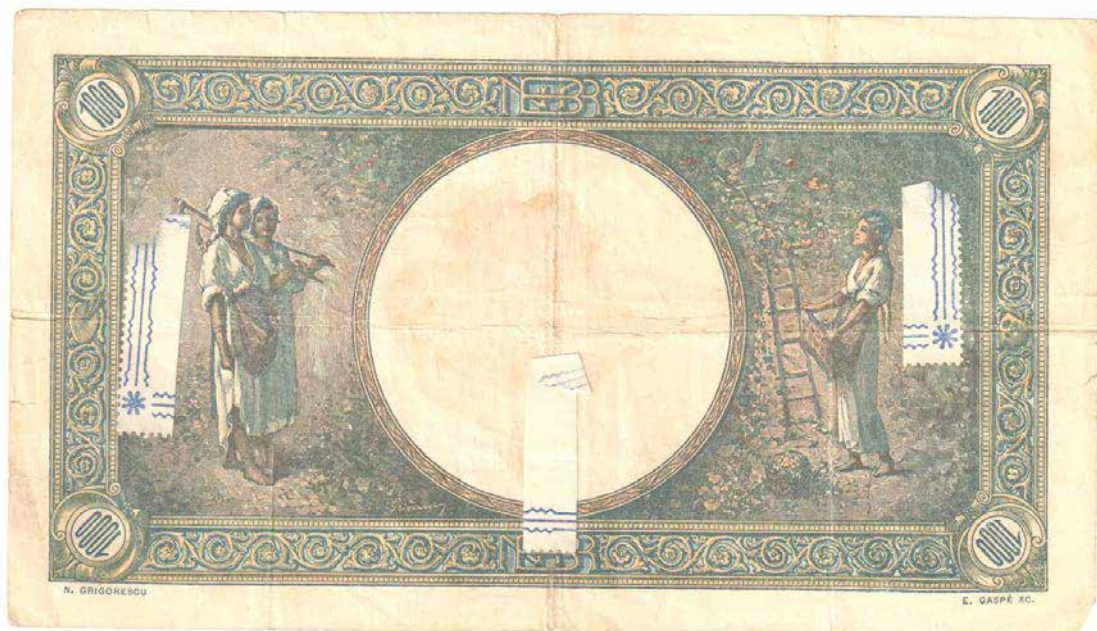

Fig 4. Descriere

NR. INV. 4856

Dimensiune: 182 x 104 mm.

Hârtie: albă

Filigran: „TRAIAN” în profil spre stânga. .

Desen: N. Grigorescu

Gravor: E. Gaspé

Descriere Avers:

Fond: culoare brun-cărămiziu-albastru.

Tipăritura: chenar șpalier cu plante agățătoare. Frontal în chenar „BANCA NATIONALA A ROMANIEI”, flancat de o paletă de pictură și o liră. În colțurile de sus de o parte și de alta valoarea nominală „1000”. Dedesubt în centru medalion alb cu filigran, împodobit cu ghirlande de lauri și stejar. În stânga și dreapta funcțiile de guvernator și casier central scise cu culoare neagră. Dedesubt deasupra medalionului valoarea „UNA MIE LEI” și ziua, luna și anul emiterii de culoare neagră. În partea stânga două țărânci torcând, una ajutată de o fetiță și un copil curățând, în partea dreaptă două țărânci, una având un coș cu fructe pe umăr, însoțită de o fetiță, iar cealaltă alăptând având în mână un snop de grâu și o seceră. În colțuri seria și numărul de culoare neagră. Dedesubt în chenar șpalier textul penalității dispus pe patru rânduri „FALSIFICATORII ACESTOR BILETE ACEI CARE VOR FI | INTREBUINȚAT BILETE FALSE, COMPLICII LOR PRECUM ȘI | ACEI CARI VOR FI INCERCAT A COMITE ASEMENEA FAPTE | VOR FI PEDEPSIȚI CONFORM LEGILOR PENALE”. În colțul din stânga jos „N. Grigorescu”, iar în partea dreaptă „E. GASPÉ SC.

Descriere Revers:

Fond: culoare brun-cărămiziu-albastru.

Tipăritura: chenarul cu motive vegetale având în partea de sus și jos monograma „BNR”, iar în partea din stânga și dreapta paleta de pictură și lira. În colțuri rotunde și ornamentate valoarea „1000”, scris oblic. În mijloc medalion rotund, alb cu filigran. În partea stângă a medalionului două țărânci cu sape pe umeri, iar în partea dreaptă un copil și o țărâncă la cules de fructe. Sub medalion în partea stângă semnătura pictorului Grigorescu. În afara chenarului în partea din stânga „N. GRIGORESCU”, iar în partea din stânga „E GASPÉ SC.”.

Fig. 5

Fig 5. Descriere

NR. INV. 4858

Dimensiune: 187 x 91 mm.

Hârtie: albă, latura stângă tăiată după o linie ondulată

Filigran: „BNR” în lanț.

Descriere Avers:

Fond: gri-bleu, desen arabescuri.

Tipăritura: chenar motive naționale. Frontal ”BANCA NATIONALA A ROMANIEI”. Dedesubt valoarea nominală „UNA SUTĂ MII LEI” de culoare albastră. Dedesubt ziua, luna și anul emiterii de culoare neagră. Funcțiile guvernator și casier central scrise cu culoare roșie, semnătura cu culoare neagră. Stânga jos și dreapta sus seria și numărul de culoare roșie. Dedesubt peisaj cu holde și dealuri. În partea din stânga o țărancă și un copil, ce duc coșuri cu fructe, iar în partea dreaptă o țărancă ce ține în mâna dreaptă o seceră, șezând pe un snop de grâu. Dedesubt stânga, dreapta două medalioane octogonale ornamentate. Textul penalității dispus pe trei rânduri „FALSIFICATORII ACESTOR BILETE, ACEI CARI VOR FI INTREBUIŢAT BILETE | FALSE, COMPLICII LOR, PRECUM ŞI ACEI CARI VOR FI INCERCAT A COMITE | ASEMENEA FAPTE VOR FI PEDEPSIŢI CONFORM LEGILOR PENALE”. În afara chenarului pe latura din stânga scris cu litere cursive majuscule „BACANAT”

Descriere Revers:

Fond: ca mai sus.

Tipăritura: chenarul cu motive naționale. Frontal „ROMANIA”. În stânga și dreapta sus valoarea „100. 000”. În stânga și dreapta jos două medalioane albe ornamentate. În prim plan două țărânci cu sape pe umeri, iar în planul secund ogoare, dealuri și păduri.

Fig. 6

Fig 6. Descriere

NR. INV. 4859

Dimensiune: 189 x 90 mm.

Hârtie: albă, latura stângă tăiată după o linie ondulată.

Filigran: „BNR” în lanț.

Descriere Avers:

Fond: verde-gri-albastru-cafeniu închis. „BNR” repetată pe întreaga suprafață a bancnotei.

Tipăritura: chenar ornamentat în lanț dublat în interior, stânga și dreapta, de un desen stilizat. Frontal chenar cu inscripția ”BANCA NATIONALA A ROMANIEI”. Dedesubt stânga, dreapta valoarea „1.000.000” de culoare bleumarin. Medalion rotund cu ramă ornamentată, cu chipurile lui Traian și Decebal acolate orientate spre stânga. Ziua, luna și anul emisiunii în medalion scrise cu culoare bleumarin. În stânga și dreapta medalionului funcțiile de guvernator și casier central, semnăturile scrise cu culoare bleumarin. Dedesubtul medalionului valoarea „UN MILION LEI” în arc de cerc, de culoare bleumarin. Textul penalității dispus pe trei rânduri „FALSIFICATORII ACESTOR BILETE, ACEI CARI VOR FI INTREBUIŢAT BILETE FALSE, | COMPLICII LOR, PRECUM ŞI ACEI CARI VOR FI INCERCAT A COMITE ASEMENEA FAPTE | VOR FI PEDEPSIŢI CONFORM LEGILOR PENALE”.Seria și numărul în colțuri dispuse în diagonală, scrise cu culoare neagră. În afara chenarului dreapta jos „Ş. Zainea”

Descriere Revers:

Fond: maro-galben-verde-bleu.

Tipăritura: chenar ornamentat. Frontal stema țării, într-o cunună de laur și stejar. Deasupra inscripția „ROMANIA”. Dedesubt într-un cartuş valoarea „1.000.000” În stânga butuc de viță de vie și doi țărani tineri, unul având în mână o cazma iar celălalt o seceră și spice de grâu. În dreapta butuc de viță de vie și două țărânci, una având în mâini un ulcior, o floare și un spic de grâu iar celălalt având în brațe un copil. În dreapta jos semnătură cursivă „S. ZAINEA”.